

"Ik krijg mijn inspiratie voor onderwijs uit het vak".

Toch nam hij de uitdaging aan. Eerst om het een jaartje aan te kijken, maar het beviel hem zo goed dat hij zijn verblijf zonder moeite verlengde. In 1978 volgde zijn promotie. "Dat was een geweldige tijd, waar ik een vrucht contacten aan heb overgehouden. Met mijn professor heb ik zelfs een levenslange band gekregen. Ook dit jaar heb ik met hem nog een aantal dingen gepubliceerd."

Loopjongen

Na Amerika werd het Kenia. Van den Berg kwam in Nairobi terecht op het internationaal kantoor voor coördinatie van wetenschap en techniek van de Unesco. Hier hielp hij mee een grote conferentie van de VU te organiseren. Zijn Unesco-tijd liep uit op een bittere tegenvaller. "Ik was toen nog groen", herinnert Van den Berg zich. "Ik was ook niet meer dan de loopjongen van de directeur. Wat geen probleem zou zijn geweest, ware het niet dat de directeur zo corrupt was als het maar zijn kan." Van den Berg koos eieren voor zijn geld en vertrok. "Ik heb bij de Unesco veel geleerd, maar ik heb er nooit het gevoel gehad dat ik veel voor anderen deed."

Een negatieve ervaring rijker keerde Van den Berg terug in het vertrouwde VU-nest, omdat de VU "de enige is met zo'n groot en goed programma op het gebied van vakdidactiek in ontwikkelingslanden". De dienst Ontwikkelingssamenwerking vroeg hem in Indonesië een lerarenopleiding op te starten. Na anderhalf jaar wachten op een werkvergunning - "een vreselijke tijd waarin ik helemaal niets kon" - mocht hij in 1981 vertrekken. Hij zou er uiteindelijk tien jaar blijven, slechts onderbroken door een academisch verblijf van een half jaar in Australië. "Mijn tijd in Indonesië was onvergetelijk. Ik zat daar met een team van Indonesische leeftijdgenoten. We hadden geen van allen veel ervaring, maar het werkte wèl. Als je een idee had, had je een grote kans dat je het ook mocht uitvoeren. En als het niet kon, kreeg je in ieder geval te horen waarom niet. Na tien jaar besloot ik echter dat het genoeg was. Ik zat in Indonesië om iets op te starten. Als dat loopt, moet je dat kunnen overdragen. Bovendien is de cultuur daar sterk hiërarchisch. Ouderen en mensen die boven je zitten, hebben er veel status. Als je je daaraan